

Grøn skattereform #1

På vej mod et grønnere Danmark

November 2020

Forord

Danmark skal være grønnere. Vi skal tage et større ansvar for kampen mod klimaforandringerne, og vi skal sikre, at dansk erhvervsliv har bedre muligheder for at skabe de nye grønne arbejdspladser, som venter forude.

Regeringen og et stort flertal af Folketingets partier har sat et fælles mål om at sænke udledningen af drivhusgasser med 70 pct. i 2030 samtidig med, at Danmark skal være klimaneutralt i 2050. Det er to ambitiøse mål, som forpligter. Derfor er det regeringens ønske, at Folketinget kan finde sammen om at nå målet.

Selv om vi i Danmark kun står for en lille andel af de globale udledninger, kan vi gøre meget. Vi kan vise andre lande, at vækst, konkurrenceevne, beskæftigelse og et stærkt velfærdssamfund går hånd i hånd med en ambitiøs klimaindsats.

Dansk erhvervsliv har en afgørende rolle i den grønne omstilling. Virksomhederne producerer grønne teknologier som fx vindmøller, termostater, biobrændsler, enzymer, pumper, affaldssorteringsanlæg, miljøfiltre, spildevandsteknologier og beskæftiger titusindvis af danskere. De sikrer milliardstore eksportindtægter til Danmark. Det skal vi styrke.

Med Klimaaftalen for energi og industri fra juni 2020 besluttede regeringen, sammen med et bredt flertal i Folketinget, initiativer for 22,5 mia. kr. til den grønne omstilling i virksomheder og husholdninger. Regeringen vil nu sætte den grønne omstilling i et nyt gear.

Næste skridt er en grøn skattereform, hvor en mere ensartet beskatning af alle klimabelastende udledninger er hovedmotoren i reformen. Vi starter med Fase 1. For det er ikke en let opgave at reformere et komplekst afgiftssystem som det danske. Der er en lang række hensyn, vi skal balancere. For det duer ikke, at Danmark bliver grønt, hvis vi samtidig bliver et land, hvor man ikke ønsker at drive virksomhed på grund af alt for høje afgifter. Det duer heller ikke, at helt almindelige familier ikke kan få hverdagen til at hænge sammen, fordi transport er for dyrt. Den grønne omstilling må ikke ske på bekostning af vækst og arbejdspladser. Vi skal sikre en grøn omstilling af erhvervslivet – ikke en afvikling.

Omlægningerne skal være gennemtænkte, så alle kan følge med og både erhvervslivet og danskerne kan nå at indstille sig på nye tiltag. Derfor skal den grønne skatteomlægning ske over de kommende år og i etaper, hvor vi hele tiden har det grønne mål for øje og samtidig har mulighed for at justere undervejs. I de første år får virksomhederne til gengæld markant støtte til deres omstilling. Det er kun fair – og ikke mindst afgørende i den usikre økonomiske situation, Danmark og verden står i nu på grund af COVID-19.

Regeringen tager med dette udspil første skridt til en markant omlægning af afgiftssystemet i Danmark. Vi håber, at et bredt flertal i Folketinget vil bakke op om regeringens plan for fremtidens grønne afgifts- og tilskudssystem.

Med venlig hilsen

Morten Bødskov, Skatteminister

Dan Jørgensen, Klima-, Energi- og Forsyningsminister

Forord	2
Sammenfatning.....	4
Det danske klima- og energiforforsyningssystem.....	5
Flere sektorer skal bidrage til den grønne omstilling.....	6
En grøn skattereform i flere faser er nødvendig.....	7
Fase 1 reducerer udledningen af CO ₂ med 0,5 mio. ton i 2025.....	9
Grøn kickstart skaber vækst og nye arbejdspladser	11

Sammenfatning

Danmark er på vej mod målsætningen om 70 pct. CO₂-reduktion i 2030. Gennem de seneste år er der truffet en række politiske beslutninger, som vil reducere udledningen af drivhusgasser med samlet 5 mio. tons i 2030. Men der er behov for endnu flere tiltag, for at Danmark når hele vejen i mål og reducerer udledningerne med yderligere ca. 16 mio. tons CO₂¹.

Regeringen foreslår en grøn skattereform efter følgende principper:

- Afgiftssystemet skal understøtte den grønne omstilling og i højere grad afspejle de omkostninger, som udledninger fra erhvervsliv og husholdninger påfører samfundet.
- Reguleringen skal omfatte klimagasudledninger fra alle brancher og alle sektorer, så alle tager et ansvar for, at vi kan nå 70 pct.-målsætningen.
- En grøn skattereform skal indføres i flere faser. Først og fremmest fordi virksomhederne skal have mulighed for at omstille sig til mere klimavenlige produktionsformer. Men også fordi en fuld omlægning af afgiftssystemet kræver et stort udviklingsarbejde.

På baggrund af principperne foreslår regeringen, at rammerne for en grøn skattereform aftales nu. Derved er der sikkerhed for, at en mere ensartet beskatning af klimabelastende udledninger er hovedmotoren i en grøn skattereform.

På den korte bane foreslår regeringen at foretage ændringer i det nuværende energif afgiftssystem. Konkret vil Fase 1 i den grønne skattereform medføre en forhøjelse af energif afgiften for erhverv, samtidig med at erhvervslivet understøttes for at stimulere dansk økonomi. Det vil kickstarte den grønne omstilling og skabe nye jobs i de kommende år.

Fase 1 i grøn skattereform

4,5 mia. kr.

Grøn kickstart

Erhvervslivets omstilling understøttes med 4,5 mia. kr. fra 2021 til 2025. Det vil samtidig holde hånden under de virksomheder, der er udsatte på grund af COVID-19.

0,5 mio. ton

CO₂-reduktion

Ved at hæve energif afgiften opnås en reduktion på ca. 0,5 mio. ton CO₂ i 2025.

6 kr. /GJ

Afgiftsforhøjelse

Energif afgiften for erhverv hæves med 6 kr. pr. GJ for at opnå billige CO₂-reduktioner inden for det nuværende afgiftssystem.

¹ I denne publikation anvendes begrebet CO₂ om drivhusgasser og CO₂-ækvivalenter (CO₂e).

Det danske klima- og energiafgiftssystem

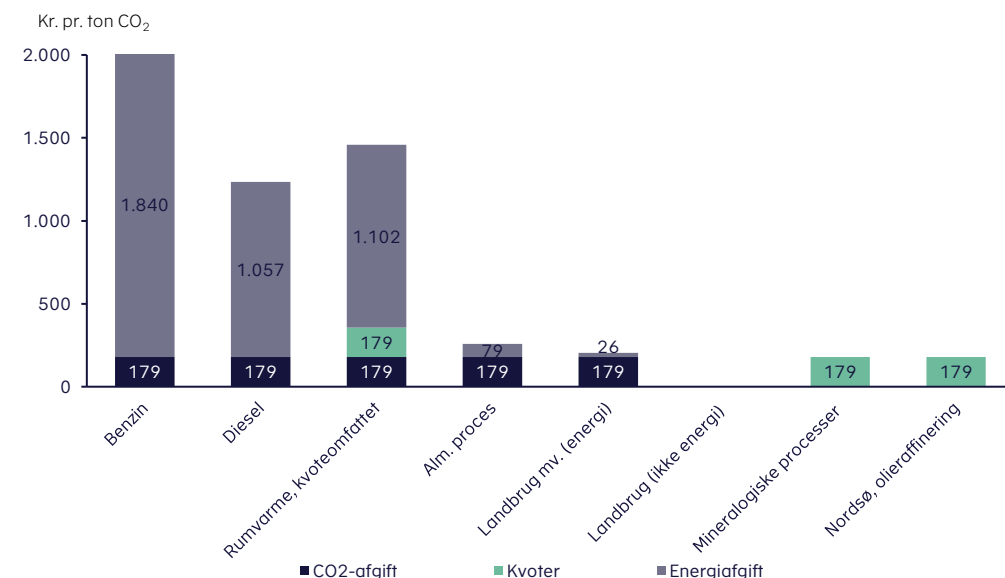
Danske CO₂-udledninger beskattes i dag med en kombination af klima- og energiafgifter. Derudover er den tunge industri omfattet af EU's kvotesystem. Afgiftssystemet har blandt andet til formål at tilgode disse virksomheder i stærk konkurrence med udenlandske virksomheder. De særligt konkurrenceudsatte erhverv betaler derfor de laveste energiafgifter eller er helt fritaget fra at betale energiafgifter. Omvendt er andre erhverv og danske husholdninger højere beskattet, fx gennem deres forbrug af benzin og diesel.

Det nuværende afgiftssystem er derudover kendetegnet ved, at afgiftsniveauet varierer markant afhængig af anvendelsen af fossile brændsler, *jf. figur 1*.

Med det nuværende afgiftssystem betaler virksomheder for eksempel en langt højere afgift for at opvarme deres bygninger end for at producere deres varer. Afgifterne på rumvarme til opvarmning af bygninger udgør ca. 1.300 kr. pr. ton CO₂, mens afgifterne på industrielle processer i produktionen udgør ca. 0-250 kr. pr. ton CO₂.

Der er høje samlede afgifter på CO₂-udledning fra fossile brændsler brugt til transport og til almindelig opvarmning i huse mv. Mineralogiske processer (cementproduktion mv.) er i det nuværende afgiftssystem reelt afgiftsfritaget, ligesom ikke-energirelaterede udledninger fra landbruget, som fx metangasser fra kvæg, også er det, *jf. figur 1*.

Figur 1. Afgifter af udvalgte anvendelser af fossile brændsler

Anm.: Energiafgifterne pr. ton CO₂ vil variere efter det enkelte brændsel. Den viste sats er for naturgas i 2021. Der er i tabellen set bort fra SO₂- og NO_x-afgiften. Udover afgifter på benzin og diesel er der yderligere meget høje afgifter ved køb og ejerskab af biler, hvoraf en del også er relateret til CO₂. Kvoteprisen varierer over tid. Kvoteomfattet almindelig proces og landbrug mv. er fritaget CO₂-afgift, men har omkostninger til CO₂-kvoter. Kvoteprisen svarer aktuelt til CO₂-afgiften.
Kilde: Skatteministeriet.

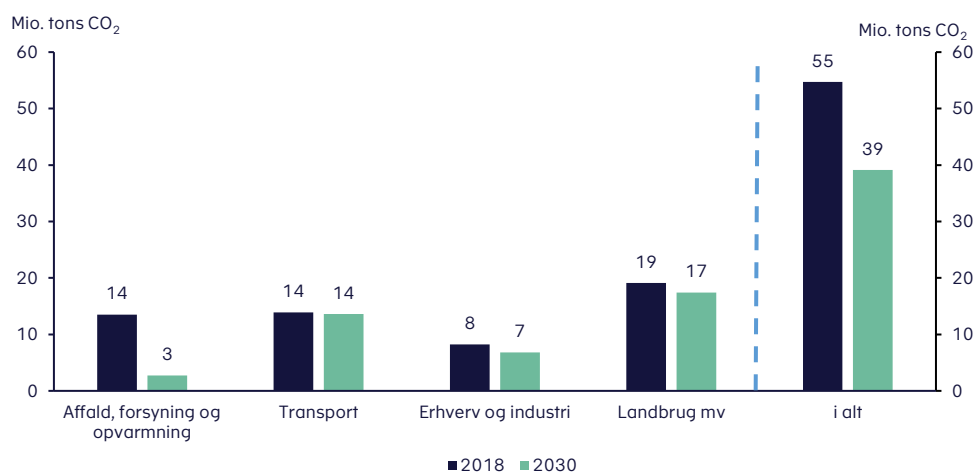
Flere sektorer skal bidrage til den grønne omstilling

Danmarks samlede CO₂-udledninger forventes at falde med ca. 15 mio. tons frem mod 2030. Det sker som følge af den generelle samfundsudvikling, hvor virksomheder og husholdninger gennem mange år har arbejdet på at nedbringe deres klimabelastende udledninger. Samtidig er der igangsat initiativer, som allerede er vedtaget af Folketinget.

Fremskrivningerne viser dog, at den positive udvikling primært sker inden for de sektorer, som i dag er underlagt afgifter. Det gælder særligt inden for affald, forsyning og opvarmning, hvor der fra 2018 til 2030 forventes en CO₂-reduktion på ca. 11 mio. tons, *jf. figur 2*.

Det er ikke i samme grad tilfældet i andre sektorer, som i dag ikke er omfattet af afgiftssystemet eller kun er pålagt lave afgifter. Her viser fremskrivningerne, at der kun forventes mindre reduktioner. Det gælder for eksempel inden for industri og landbrug.

Figur 2. Fremskrivning af udledninger fordelt på sektorer uden tiltag

Anm: Fremskrivningen af drivhusgasudledninger er baseret på Basisfremskrivning 2020, hvor efterfølgende aftaler er inkluderet. Summen af CO₂-udledninger i 2030 omfatter 1,4 mio. tons ikke-fordelte reduktioner (samarbejdsaftale med Aalborg Portland og markedsbaseret tilskudspulje til køb og lagring af CO₂ afsat med Klimaaftale for energi og industri mv. 2020). Totalen i 2030 afviger fra deltotaler, da der er en del af den samlede fremskrevde reduktion, som ikke er fordelt på sektor.

Kilde: Skatteministeriet på baggrund af Energistyrelsen og Basisfremskrivning 2020.

En grøn skattereform i flere faser er nødvendig

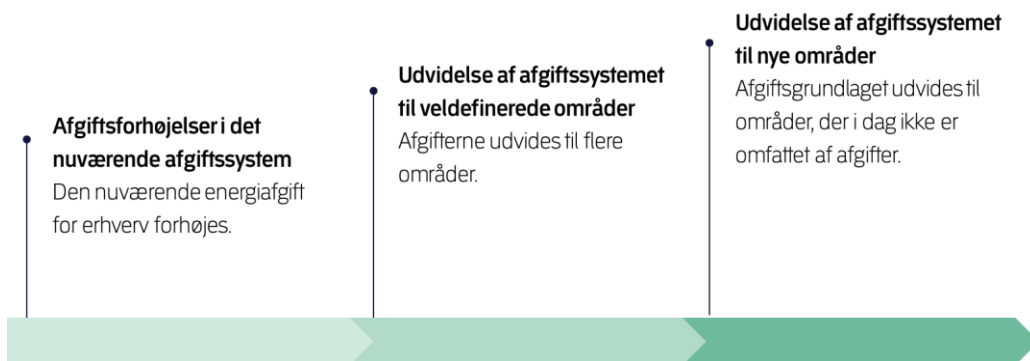
Hovedmotoren i regeringens grønne skattereform er en mere ensartet beskatning af klimabelastende udledninger. Det skyldes, at en mere ensartet beskatning er den samfundsøkonomisk billigste måde at nedbringe danske CO₂-udledninger.

Regeringen vil indrette fremtidens afgiftssystem på en måde, så afgiftsniveauet i højere grad afspejler de omkostninger, som husholdninger og erhvervsliv påfører samfundet med klimabelastende udledninger. Derved skal prisen på CO₂ være ens uanset hvilke typer udledninger, der er tale om, og hvilke sektorer, de kommer fra. På samme tid gøres de grønne løsninger billigere gennem velfungerende støtte- og tilskudsordninger.

Regeringen foreslår derfor, at en grøn skattereform, sammen med støtteordningerne i blandt andet Klimaaftalen for energi og industri mv., skal danne rammen for, at fremtidens afgifts- og tilskudssystem understøtter en reel grøn omstilling i Danmark – og at det ikke sker på bekostning af vækst og beskæftigelse. Derfor er det vigtigt, at afgifts- og tilskudssystemet indrettes under hensyn til dansk erhvervsliv, arbejdspladser og konkurrenceevne, så produktion og udledninger ikke flyttes til udlandet.

Derudover er det nødvendigt at gennemføre et udviklingsarbejde for at udvide afgifterne til områder, som i dag er fritaget for afgifter, fx olieindvinding og -raffinering samt landbrugets ikke-energirelaterede udledninger, *jf. boks 1*.

Regeringen lægger derfor op til, at den grønne skattereform gennemføres i flere faser.

Boks 1. Afgift på alle udledninger tager tid

En ensartet CO₂-afgift på alle udledninger er teoretisk set den mest omkostningseffektive måde at sikre en omkostningseffektiv indfrielse af 70 pct.-målsætningen. Det fremgår også af de såkaldte afgifts- og tilskudsanalyser, der blev udarbejdet på baggrund af Energifaften fra 2012. Flere aktører har præsenteret forskellige bud på det rette afgiftsniveau. Fx har KRAKA og Klimarådet foreslået niveauer på henholdsvis 1.250 kr. og 1.500 kr. pr. ton CO₂ i 2030 kombineret med et markant bundfradrag.

En ensartet afgift på alle udledninger vil kræve en markant omlægning af det nuværende afgiftssystem. Det vil kræve et betydeligt udviklingsarbejde og implementeringstid, særligt for de sektorer, hvor det endnu ikke er muligt at lave en tilstrækkelig god beskatningsmodel for en CO₂-afgift, der kan virke i praksis. Det gælder fx landbrugets ikke-energirelaterede udledninger. De seneste forsøg på at indføre større, nye afgifter som den såkaldte forsyningsikkerhedsafgift (FSA), fedt- og reklameafgift har således været forbundet med store udfordringer.

Det vil også kræve et større udviklingsarbejde at udforme og implementere et bundfradrag eller tilskudsordninger, der bedst muligt støtter op om en omkostningseffektiv omstilling, og som i videst muligt omfang ikke begrænser de CO₂-reducerende effekter, der følger af CO₂-afgiften.

En ensartet afgift på fx 1.500 kr. pr. ton CO₂ vil være forbundet med betydelige erhvervsøkonomiske konsekvenser, som vil skulle undersøges nærmere. Fx vil virksomheder med begrænsede alternativer primært mindske produktionen, hvilket betyder, at arbejdspladser og udledningerne flyttes til udlandet. Hertil kommer fordelingskonsekvenser og store forskydninger i den nuværende erhvervsstruktur. Særligt vil omkostningerne for energiintensive virksomheder stige markant.

Afgifterne på udledninger fra dansk grund er i dag meget differentierede og har en kompleks struktur, der er tæt forbundet med EU's kvotesystem for udledninger af CO₂. Fx er hovedparten af de kvoteomfattede virksomheder ikke omfattet af CO₂-afgiften.

Med 70 pct.-målsætningen skal en ensartet CO₂-afgift også omfatte den kvoteomfattede sektor (ETS), hvis reduktionen skal være omkostningseffektiv. Det skyldes, at ved 70 pct.-målsætningen påføres samfundet en omkostning, når der udledes 1 ton CO₂ fra dansk grund. Imidlertid tilfalder den kvoteomfattede virksomhedsomkostning ved at udlede 1 ton CO₂ ikke den danske stat, hvormed kvoteomkostningen ikke er en betaling for den omkostning, der påføres det danske samfund. Det betyder, at EU's kvotesystem stort set kan betragtes, som uafhængigt af den danske 70 pct.-målsætning.

Da udledning af CO₂ tæller med i 70 pct.-målet, uanset om udledningen sker fra det kvoteomfattede eller ikke-kvoteomfattede område, skal afgiften være ens i begge områder.

I de videre overvejelser bør det derfor overvejes, hvordan kvotesystemet og Danmarks nationale og internationale målsætninger skal tænkes sammen. Endelig er det uvist, hvilket afgifts- og tilskudsniveau, der skal til for at nå 70 pct.-målet. Det kan nemlig både vise sig – fx som følge af fremtidige teknologiske udviklinger – at afgiftsniveauet skal være højere eller lavere for at indfri målet.

Fase 1 reducerer udledningen af CO₂ med 0,5 mio. ton i 2025

Fase 1 i den grønne skattereform understøtter 70 pct.-målsætningen ved at forhøje den nuværende energif afgift for alle erhverv – inkl. mineralogiske processer, som i det nuværende afgiftssystem reelt er afgiftsfritaget.

Regeringen lægger op til at forhøje energif afgiften på fossile brændsler for erhverv med 6 kr. pr. GJ. Forhøjelsen indfases fra 2023 til 2025, og svarer til den forhøjelse for rumvarme, som blev aftalt for hovedsageligt husholdningerne med Klimaaftalen fra juni 2020.

For industrien med almindelige processer, som i dag betaler 4,5 kr. pr. GJ, de anvender, vil den foreslåede afgiftsforhøjelse betyde, at virksomhederne fra 2023 skal betale 10,5 kr. pr. GJ. Tilsvarende vil et gartneri, der i dag betaler 1,5 kr. pr. GJ, de anvender, fra 2023 skulle betale 7,5 kr. pr. GJ. For virksomheder med mineralogiske processer vil energif afgiften udgøre 6 kr. pr. GJ fra 2025. Med regeringens forslag fastholdes den eksisterende differentiering mellem erhvervene i 2025.

Regeringens forslag til Fase 1 for en grøn skattereform er et skridt i retning af en mere ensartet regulering af CO₂-udledninger i Danmark, *jf. boks 2*.

Samlet forventes Fase 1 i den grønne skattereform at medføre reduktioner i de klimabelastende udledninger på ca. 0,5 mio. ton CO₂ frem mod 2025. Afgiftsændringerne kan samtidig implementeres forholdsvis enkelt i den nuværende lovgivning.

		
Alm. processer (industri)	Landbrug og gartneri	Mineralogiske processer mv.
10,5 kr. pr. GJ Regeringens udspil	7,5 kr. pr. GJ Regeringens udspil	6 kr. pr. GJ Regeringens udspil
4,5 kr. pr. GJ Gældende regler	1,5 kr. pr. GJ Gældende regler	0 kr. pr. GJ Gældende regler

Boks 2. Reduktioner via ændringer i energi- eller CO₂-afgift?

Regulering af CO₂-udledning fra dansk område varetages i dag ved en kombination af energifgifter, CO₂-kvoter, CO₂-afgifter og direkte regulering. CO₂-afgiften er i dag ens for alle anvendelser (ikke kvoteomfattet proces, transport og rumvarme) og påvirker primært udledningerne uden for kvotesektoren, mens energifgifterne er stærkt differentierede efter anvendelse og gælder både inden for og uden for kvotesektoren.

Regeringen foreslår en forhøjelse af energifgiften, mens andre har foreslået en forhøjelse af CO₂-afgiften. En forhøjelse af CO₂-afgiften vil isoleret set give et mere direkte og dermed større incitament til CO₂-reduktion. Desuden vil incitamentet være ens på tværs af sektorerne uden for kvotesektoren. Omvendt vil der stadig være sektorer, der samlet set er lavere beskattet end andre. CO₂-afgiften omfatter desuden et smallere grundlag end energifgifterne, hvorfor energifgifterne kan bruges til at opnå større reduktioner.

En samtidig forhøjelse af CO₂-afgiften og reduktion af energifgifterne for derved at undgå fx højere afgifter for husholdningerne, vil være forbundet med et større udviklingsarbejde, som ikke kan gennemføres inden for kort tid. Det er derimod muligt at opnå forholdsvis samfundsøkonomisk billige reduktioner inden for det eksisterende afgiftssystem, hvis de laveste energifgifter i stedet forhøjes.

Forhøjelser af de laveste energifgifter vil sikre en billigere omstilling end forhøjelse af den eksisterende CO₂-afgift. Det skyldes, at de områder, der i dag betaler en meget lav afgift, og hvor udledningerne derfor er billigere at reducere, også vil få en prisstigning på CO₂-udledninger. Dertil kommer, at omstillingen både vil kunne ske inden for og uden for kvotesektoren. Det skal desuden afklares med Europa-Kommissionen, hvorvidt en omlægning af energifgifterne, som er baseret på energiindhold, til en CO₂-afgift, som baseres på energiprodukternes CO₂-indhold og med et bredere afgiftsgrundlag i forhold til i dag, kan gennemføres inden for rammene af energibeskatningsdirektivet og statsstøtteregele.

Valget mellem ændringer i energifgiften eller CO₂-afgiften er dermed på den korte bane primært et valg mellem hvilke virksomheder, der skal påvirkes af afgiftsforhøjelsen. I praksis – og særligt på kort sigt – er det desuden langt overvejende niveauet af energi- og CO₂-afgiften, der har betydning for reduktionerne og ikke hvilken afgift, der anvendes. Det skyldes, at de færreste omstiller fra fx kul til gas inden for et enkelt år.

Grøn kickstart skaber vækst og nye arbejdspladser

Erhvervslivet skal have bedre muligheder for at omlægge deres produktion og foretage nødvendige investeringer, så der sker en reel grøn omstilling i Danmark – og ikke en afvikling af erhvervslivet med udflytning af produktion og udledninger til udlandet (lækage).

Regeringen vil derfor gennemføre erhvervspolitiske lempelser for samlet ca. 4,5 mia. kr. i perioden fra 2021 til 2025, der som udgangspunkt er finansieret via det grønne råderum. Derved vil regeringen understøtte erhvervslivet i højere grad end de ca. 715 mio. kr. i afgiftsforhøjelser, som erhvervene vil blive pålagt med Fase 1 af den grønne skattereform, *jf. tabel 1*.

Lempelserne til erhvervslivet indføres allerede fra 2021, selvom afgiftsforhøjelserne først vil blive indført fra 2023. Afgiftsforhøjelsen for mineralogiske processer mv. indføres først fra 2025 for at modvirke lækage fra et erhverv, der er særligt energiintensivt og konkurrenceudsat.

Erhvervslivet får herved mulighed for at foretage energiinvesteringer på kort sigt, der kan bidrage til at reducere deres afgiftsbetaling på længere sigt. Herved understøtter regeringen også dansk erhvervsliv i den usikre økonomiske situation, der følger af COVID-19.

Tabel 1. Skatte- og afgiftslempelser og forhøjelser ved Fase 1

Mio. kr.	2021	2022	2023	2024	2025	2021-2025
Lempelse i alt	1.130	1.510	1.140	875	600	5.255
Forhøjelse af småaktivgrænsen	500	380	290	220	180	1.570
Investeringsvindue i 2021 og 2022 ¹	620	1.020	740	540	400	3.320
Fastholdelse af bundfradrag i svovlafgift	10	10	10	10	10	50
Udvide erhvervspuljen ²	0	100	100	105	10	315
Afgiftsforhøjelse	-0	-0	-170	-185	-360	-715
Nettokompensation	1.130	1.510	970	690	240	4.540

Anm.: Lempelserne er opgjort som de umiddelbare provenueeffekter ved de understøttende tiltag. 1) Gælder fra udspilsdato. 2) Inkl. afledt afgiftstab.

Kilde: Skatteministeriet og Finansministeriet.

Konkret foreslår regeringen at gennemføre fire tiltag, som lemper virksomhedernes betaling af skatter og afgifter og giver tilskud til omstillingen med ca. 1,1 mia. kr. i 2021 faldende til 240 mio. kr. i 2025. De skitserede tiltag vil samlet sikre, at alle hovedbrancher vil opleve at få større lempelser end afgiftsforhøjelser i perioden fra 2021 til 2025.

I årene efter 2025 vil der fortsat være et merprovenu fra forhøjelsen af energifgifterne, som vil skulle udmøntes i forbindelse med de politiske drøftelser om de næste faser af den grønne skattereform. Regeringen foreslår, at pengene fra en grøn skattereform 1:1 bliver tilbageført til erhvervslivet og – i det omfang det er praktisk muligt – målrettet til de mest berørte virksomheder.

Lempelserne vil bidrage til genopretningen af dansk økonomi. På kort sigt skønnes tiltagene samlet at styrke beskæftigelsen med omkring 2.500 personer i 2021 og knap 5.000 personer i 2022. Samtidig skønnes tiltagene isoleret set at øge BNP med 0,15 pct. i 2021 og 0,25 pct. i 2022. Det er især investeringsvinduet, der bidrager til aktivitets- og beskæftigelsesvirkningerne. Samlet set er skatte- og afgifts-omlægningen omtrent fordelingsmæssig neutral.

GRØN KICKSTART SKABER VÆKST OG ARBEJDSPLADSER

Hæve grænse for straksafskrivninger

Selskaber har i dag mulighed for at straksafskrive maskiner mv. med en anskaffelsespris under 14.100 kr. Grænsen foreslås forhøjet til 30.000 kr.

Fremover vil en virksomhed, der fx køber en ny energibesparende maskine til 25.000 kr., kunne fratække maskinen i det skattepligtige overskud i samme år, frem for at afskrive maskinen over en længere årrække.

Fastholde bundfradrag i svovlafgift

Bundfradraget i svovlafgiften giver en afgiftslempe til særligt betonindustrien i Danmark. Fradraget foreslås fastholdt, såfremt det er muligt inden for statsstøttereferne.

Investeringsvindue

Virksomheder har i dag mulighed for skattemæssigt at afskrive med 25 pct. af anskaffessummen på maskiner mv. Afskrivningsgrundlaget foreslås hævet med 16 pct. af anskaffessummen fra udspilsdato og frem til udgangen af 2022.

Fremover vil en virksomhed, der fx investerer 100.000 kr. i en ny elektrisk drevet maskine som led i en omstilling til en grønnere produktion, kunne fradrage 116.000 kr., idet afskrivningsgrundlaget på maskinen er forhøjet til 116 pct.

Udvide Erhvervspuljen

Den nuværende Erhvervspulje yder tilskud til virksomheders energiinvesteringer. Erhvervspuljen foreslås udvidet med ca. 315 mio. kr. over årene 2021 til 2025.

Lempelserne til erhvervslivet skal desuden ses i sammenhæng med udfasningen af PSO-aftalen, der medfører en yderligere lempelse for erhverv på ca. 3,6 mia. kr. i 2021, faldende til ca. 1,8 mia. kr. i 2025. Derudover prioriteres der med Klimaaftalen for energi og industri mv. fra juni 2020 ca. 22,5 mia. kr. frem mod 2030 til blandt andet en ambitiøs grøn omstilling af industrien.